

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΜΕΤΑΛΗΨΕΩΣ

(ΜΕΡΟΣ Α - ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΒΡΑΔΥ)

Μέλλον προσελθεῖν τοῖς ἀχράντοις Μυστηρίοις, ἀφ' ἐσπέρας ἐν τῇ εἰθισμένῃ Ἀκολουθίᾳ τοῦ Ἀποδείπνου, μετά το τέλος του Πιστεύω.... λέγε μετά κατανύξεως τόν παρόντα Κανόνα, οὗ ἡ ἀκροστιχίς κατ' ἀλφάβητον.

Δόξα Σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα Σοι.

Ἄρτος ζωῆς, αἰωνιζούσης γενέσθω μοι, τό Σῶμά Σου τό Ἅγιον, εὐσπλαγγχε Κύριε, καί τό τίμιον Αἷμα, καί νόσων πολυτρόπων ἀλεξιτήριον.

Δόξα Σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα Σοι.

Βεβηλωθεῖς, ἔργοις ἀτόποις ὁ δεῖλαιος, τοῦ Σοῦ ἀχράντου Σώματος καί θείου Αἵματος, ἀνάξιος ὑπάρχω, Χριστέ τῆς μετουσίας, ἧς με ἀξίωσον.

Ἐπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γῆ ἀγαθή, εὐλογημένη Θεόνημφε, τόν σάχυν ἡ βλαστήσασα τόν ἀγεώργητον, καί σωτήριον κόσμῳ, ἀξιώσον με τοῦτον, τρώγοντα σώζεσθαι.

Δόξα Σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα Σοι.

Δακρύων μοι παράσχου Χριστέ ρανίδας, τόν ρύπον τῆς καρδίας μου καθαιρούσας, ὡς ἄν εὐσυνειδήτως κεκαθαρμένος, πίστει προσέρχωμαι, καί φόβῳ Δέσποτα, ἐν τῇ μεταλήψει τῶν θείων Δώρων Σου.

Δόξα Σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα Σοι.

Εἰς ἄφεσιν γενέσθω μοι τῶν πταισμάτων, τό ἄχραντόν Σου Σῶμα καί θεῖον Αἷμα, εἰς Πνεύματος Ἁγίου τε κοινωνίαν, καί εἰς αἰώνιον ζωὴν φιλόανθρωπε, καί παθῶν καί θλίψεων ἀλλοτριώσιν.

Ἐπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ζωῆς τοῦ Ἄρτου τράπεζα Παναγία, τοῦ ἄνωθεν δι' ἔλεον καταβάντος, καί κόσμῳ καινοτέραν ζωὴν διδόντος, κάμῃ ἀξίωσον νῦν τόν ἀνάξιον, μετά φόβου γεύσασθαι τούτου καί ζήσεσθαι.

Δόξα Σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα Σοι.

Ἡθέλησας, δι' ἡμᾶς σαρκωθεῖς πολυέλεε, τυθῆναι ὡς πρόβατον, διά βροτῶν ἀμαρτήματα· ὅθεν ἰκετεύω Σε, καί τά ἐμά ἐξαλειψαί πλημμελήματα.

Δόξα Σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα Σοι.

Θεράπευσον, τῆς ψυχῆς μου τά τραύματα, Κύριε, καί ὅλον ἀγίασον, καί καταξίωσον Δέσποτα, ὅπως κοινωνήσω Σου, τοῦ μυστικοῦ θείου Δείπνου ὁ ταλαίπωρος.

Ἐπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΜΕΤΑΛΗΨΕΩΣ
(ΜΕΡΟΣ Α - ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΒΡΑΔΥ)

Γλέωσαι, καί ἐμοί τόν ἐκ σπλάγγνων Σου Δέσποινα, καί τήρει με ἄρρυπον, τόν σόν ἰκέτην καί ἄμειπτον, ὅπως εἰσδεχόμενος, τόν νοητόν μαργαρίτην ἀγιάζωμαι.

Δόξα Σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα Σοι.

Καθώς προέφης Χριστέ, γενέσθω δὴ τῷ εὐτελεῖ δούλῳ Σου· καί ἐν ἐμοί μείνον ὡς ὑπέσχου· ἰδοὺ γάρ τό Σῶμα, τρώγω Σου τό θεῖον, καί πίνω τό Αἷμά σου.

Δόξα Σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα Σοι.

Λόγε Θεοῦ καί Θεέ, ὁ ἄνθραξ γένοιτο τοῦ Σοῦ σώματος, εἰς φωτισμόν τῷ ἐσκοτισμένῳ ἐμοί καί καθαρισμόν, τῆς βεβηλωθείσης ψυχῆς μου τό Αἷμά Σου.

Ἐπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μαρία Μήτηρ Θεοῦ, τῆς εὐωδίας τό σεπτόν σκῆνωμα, ταῖς Σαῖς εὐχαῖς, σκεῦος ἐκλογῆς με ἀπέργασαι, ὅπως τῶν Ἁγιασμάτων μετέχω τοῦ τόκου Σου.

Δόξα Σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα Σοι.

Νοῦν ψυχὴν καί καρδίαν ἀγίασον, Σῶτερ καί τό σῶμά μου, καί καταξίωσον, ἀκατακρίτως Δέσποτα, τοῖς φρικτοῖς Μυστηρίοις προσέρχεσθαι.

Δόξα Σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα Σοι.

Ξενωθείην παθῶν καί τῆς Χάριτος, σχοίην τε προσθήκη, ζωῆς καί ἀσφάλειαν, διά τῆς μεταλήψεως, τῶν ἁγίων Χριστέ Μυστηρίων Σου.

Ἐπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Θεοῦ Θεός Λόγος ὁ Ἅγιος, ὅλον με ἀγίασον νῦν προσερχόμενον, τοῖς θείοις Μυστηρίοις Σου, τῆς Ἁγίας Μητρὸς Σου δεήσεσιν.

Δόξα Σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα Σοι.

Τόν Ἄρτον Χριστέ, λαβεῖν μὴ ὑπερίδης με, τό Σῶμα τό Σόν, καί τό θεῖον νῦν Αἷμά Σου, τῶν ἀχράντων, Δέσποτα, καί φρικτῶν Μυστηρίων Σου, μετασχεῖν τῷ ἀθλίῳ, μὴ εἰς κρῖμά μοι γένοιτο· γένοιτο δέ μοι εἰς ζωὴν αἰώνιον καί ἀθάνατον.

Δόξα Σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα Σοι.

Πηγὴ ἀγαθῶν, ἢ μετάληψις Χριστέ, τῶν ἀθανάτων Σου, νῦν Μυστηρίων γενηθήτω μοι, φῶς καί ζωὴ καί ἀπάθεια, καί πρὸς ἀρετῆς θειοτέρας, προκοπὴν καί ἐπίδοσιν, πρόξενος μόνε ἀγαθέ, ὅπως δοξάζω σε.

Δόξα Σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα Σοι.

Ρυσθείην παθῶν, καί ἐχθρῶν, καί ἀναγκῶν, καί πάσης θλίψεως, τρόμῳ καί πόθῳ προσιῶν τα-
νῦν, μετ' εὐλαβείας φιλόνητο, Σοῦ τοῖς ἀθανάτοις, καί θείοις Μυστηρίοις, καί ψάλλειν Σοι·
Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΜΕΤΑΛΗΨΕΩΣ
(ΜΕΡΟΣ Α - ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΒΡΑΔΥ)

Σωτήρα Χριστόν, ἢ τεκοῦσα ὑπέρ νοῦν, Θεοχαρίτωτε, ἐκδυσωπῶ Σε νῦν ὁ δοῦλός Σου, τήν καθάραν ὁ ἀκάθαρτος· μέλλοντά με νῦν τοῖς ἀχράντοις Μυστηρίοις προσέρχεσθαι, κάθαρων ὄλον μολυσμοῦ, σαρκός καί πνεύματος.

Δόξα Σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα Σοι.

Τῶν οὐρανίων καί φρικτῶν, καί ἀγίων Σου Χριστέ, νῦν Μυστηρίων, καί τοῦ θείου Σου Δείπνου, καί μυστικοῦ κοινωνόν, γενέσθαι κάμέ καταξίωσον, τόν ἀπεγνωσμένον, ὁ Θεός ὁ Σωτήρ μου.

Δόξα Σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα Σοι.

Υπό τήν Σήν καταφυγῶν, εὐσπλαγχίαν, Ἀγαθέ, κράζω Σοι φόβῳ· Ἐν ἐμοί μείνον Σῶτερ, κἀγώ ὡς ἔφης ἐν Σοί· ἰδοῦ γάρ, θαρρῶν τῷ ἐλέει Σου, τρώγω Σου τό Σῶμα, καί πίνω Σου τό Αἷμα.

Ἐπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φρίττω δεχόμενος τό πῦρ, μή φλεχθῶ ὡσεὶ κηρός καί ὡσεὶ χόρτος. Ὡ φρικτοῦ μυστηρίου! ὦ εὐσπλαγχίας Θεοῦ! Πῶς θείου Σώματος καί Αἵματος, ὁ πηλός μετέχω, καί ἀφθαρτοποιοῦμαι;

Δόξα Σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα Σοι.

Χριστός ἐστι γεύσασθε, καί ἴδετε ὁ Κύριος· δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς γάρ πάλοι γενόμενος, ἄπαξ ἑαυτόν τε προσάξας, ὡς προσφοράν, Πατρί τῷ ἰδίῳ, ἀεὶ σφαγιάζεται, ἀγιάζων τοὺς μετέχοντας.

Δόξα Σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα Σοι.

Ψυχὴν σὺν τῷ σώματι, ἀγιασθεῖν, Δέσποτα, φωτισθεῖν, σωθεῖν, γενοίμην οἶκός Σου, τῇ τῶν Μυστηρίων μεθέξει τῶν ἱερῶν, ἔνοικόν Σε ἔχων, σὺν Πατρί καί Πνεύματι, εὐεργέτα Πολυέλεε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὡς πῦρ γενηθήτω μοι, καί ὡσεὶ φῶς τό Σῶμά Σου, καί τό Αἷμα, Σωτήρ μου, τό τιμιώτατον, φλέγον ἁμαρτίας τήν ὕλην, καί ἐμπιπρῶν παθῶν τὰς ἀκάνθας, καί ὄλον φωτίζον με, προσκυνεῖν Σου τήν Θεότητα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεός σεσωμάτωται, ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων σου· ὅθεν πᾶσα ὑμνεῖ σε γενεά Δέσποινα. Νόων τε τὰ πλήθη δοξάζει, ὡς διὰ σοῦ σαφῶς κατιδόντα, τῶν πάντων δεσπόζοντα, οὐσιωθέντα τό ἀνθρώπινον.

Καὶ εὐθύς τό·

Ἐξομολογία... Τρισάγιον... Δόξα... Καὶ νῦν... Παναγία Τριάς...Κύριε, ἐλέησον...(γ-3')

Δόξα... Καὶ νῦν... Πάτερ ἡμῶν...

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἀποδείπνου...

ΜΕΡΟΣ Β - ΤΗΝ ΕΠΑΥΡΙΟ ΤΟ ΠΡΩΙ

(ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΡΩΪΝΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ)

Τρισάγιον... Δόξα... Καί νῦν... Παναγία Τριάς... Κύριε, ἐλέησον...(γ-3') Δόξα... Καί νῦν...
Πάτερ ἡμῶν... Κύριε, ἐλέησον...(ιβ-12') Δόξα... Καί νῦν...

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

(Ψαλμός κβ' - 22)

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει·

Εἰς τόπον γλόης ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν, ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με·

Τὴν ψυχὴν μου ἐπέστρεψεν· ὠδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος Αὐτοῦ.

Ἐάν γάρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακά, ὅτι Σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ.

Ἡ ράβδος Σου καὶ ἡ βακτηρία Σου, αὐταὶ με παρεκάλεσαν.

Ἦτοιμάσας ἐνώπιόν μου τράπεζαν, ἐξ ἐναντίας τῶν θλιβόντων με.

Ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου, καὶ τό ποτήριόν Σου μεθύσκον με ὡσεὶ κράτιστον.

Καὶ τό ἔλεός σου καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, καὶ τό κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

(Ψαλμός κγ' - 23)

Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τό πλήρωμα αὐτῆς· ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.
Αὐτός ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτήν, καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἠτοίμασεν αὐτήν.

Τίς ἀναβήσεται εἰς τό ὄρος τοῦ Κυρίου; ἢ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ;

Ἀθῶος χερσί, καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, ὅς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ὤμοσεν ἐπὶ δόλῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ.

Οὗτος λήψεται εὐλογίαν παρά Κυρίου, καὶ ἐλεημοσύνην παρά Θεοῦ Σωτῆρος αὐτοῦ.

Αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων τόν Κύριον, ζητούντων τό πρόσωπον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης;

Κύριος κραταιὸς καὶ δυνατός, Κύριος δυνατός ἐν πολέμῳ.

Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ἡμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης;

Κύριος τῶν Δυνάμεων, αὐτός ἐστὶν ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

(Ψαλμός ριε' - 115)

Επίστευσα, διό ἐλάλησα· ἐγὼ δέ ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ἐγὼ δέ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου· πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης.

Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ, περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τό ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι. Τὰς εὐχὰς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντός τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὀσίων Αὐτοῦ.

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΜΕΤΑΛΗΨΕΩΣ
(ΜΕΡΟΣ Β – ΤΗΝ ΕΠΑΥΡΙΟ ΤΟ ΠΡΩΤ)

Ὁ Κύριε, ἐγὼ δοῦλος Σός, ἐγὼ δοῦλος Σός καὶ υἱός τῆς παιδίσκης Σου· διέρηξας τούς δεσμούς μου.

Σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου ἐπικαλέσομαι. Τὰς εὐχὰς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντός τοῦ λαοῦ Αὐτοῦ, ἐν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου, ἐν μέσῳ σου Ἱερουσαλήμ.

Δόξα... Καὶ νῦν.... Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Δόξα σοι ὁ Θεός (3 φορές)

Τὰς ἀνομίας μου πάριδε, Κύριε, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, καὶ τὴν καρδίαν μου καθάρισον, ναὸν αὐτὴν ποιῶν τοῦ ἀχράντου Σου Σώματος καὶ Αἵματος, μὴ με ἐξουδενώσης ἀπὸ τοῦ Σοῦ προσώπου, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τό μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Εἰς τὴν μετάληψιν τῶν ἀγιασμάτων Σου πῶς ἀναιδισθῶ ὁ ἀνάξιος; ἔάν γάρ τολμήσω Σοι προσελθεῖν σὺν τοῖς ἀξίοις, ὁ χιτῶν με ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ Δείπνου, καὶ κατάκρισιν προξενήσω τῇ πολυαμαρτήτῳ μου ψυχῇ. Καθάρισον, Κύριε, τὸν ρύπον τῆς ψυχῆς μου καὶ σῶσόν με, ὡς φιλόανθρωπος.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πολλά τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν, Θεοτόκε, πταισμάτων· πρὸς Σέ κατέφυγον ἀγνή, σωτηρίας δεόμενος. Ἐπίσκεψαι τὴν ἀσθενουῦσάν μου ψυχὴν, καὶ πρέσβευε τῷ Υἱῷ Σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, δοθῆναί μοι τὴν ἄφεσιν, ὧν ἔπραξα δεινῶν, μόνη εὐλογημένη.

Τῇ δὲ ἀγία καὶ μεγάλη Πέμπτη τό παρόν.

Ὅτε οἱ ἐνδοξοὶ Μαθηταί, ἐν τῷ νιπτῆρι τοῦ Δείπνου ἐφωτίζοντο, τότε Ἰούδας ὁ δυσσεβής, φιλαργυρίαν νοσήσας ἐσκοτίζετο καὶ ἀνόμοις κριταῖς Σέ, τὸν δίκαιον Κριτὴν, παραδίδωσι. Βλέπε χρημάτων ἐραστά, τὸν διὰ ταῦτα ἀγρόνη χρησάμενον· φεῦγε ἀκόρεστον ψυχὴν, τὴν Διδασκάλῳ τοιαῦτα τολμήσασαν. Ὁ περὶ πάντας ἀγαθός, Κύριε, δόξα Σοι.

Κύριε, ἐλέησον (μ' 40 φορές).

Μέλλων φαγεῖν, ἄνθρωπε, Σῶμα Δεσπότη, φόβῳ πρόσελθε μὴ φλεγῆς· πῦρ τυγχάνει. Θεῖον δὲ πίνων Αἷμα πρὸς μετουσίαν, πρῶτον καταλλάγηθι τοῖς σέ λυποῦσιν. Ἐπειτα θαρρῶν, μυστικὴ βρῶσιν φάγε.

Πρό τοῦ μετασχεῖν τῆς φρικώδους θυσίας, τοῦ ζωοποιοῦ Σώματος τοῦ Δεσπότη, τῷδε πρόσευξαι τῷ τρόπῳ μετὰ τρόμου.

(Ευχὴ Α' – Μεγάλου Βασιλείου)

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας, ὁ πάσης ὀρατῆς καὶ ἀοράτου κτίσεως δημιουργός, ὁ τοῦ ἀνάρχου Πατρός συναΐδιος Υἱός καὶ συνάναρχος, ὁ δι' ὑπερβολὴν ἀγαθότητος, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, σάρκα φορέσας, καὶ σταυρωθεὶς, καὶ τυθεὶς ὑπὲρ τῶν ἀχαρίστων καὶ ἀγνωμόνων ἡμῶν, καὶ τῷ οἰκείῳ Σου Αἵματι ἀναπλάσας τὴν φθαρεῖσαν ὑπὸ τῆς ἀμαρτίας φύσιν ἡμῶν· Αὐτός ἀθάνατε Βασιλεῦ, πρόσδεξαι κάμου τοῦ ἀμαρτωλοῦ τὴν μετάνοιαν, καὶ κλῖνον τό οὖς Σου ἐπ' ἐμοί, καὶ εἰσάκουσον τῶν ρημάτων μου. Ἥμαρτον γάρ, Κύριε, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανόν καὶ ἐνώπιόν Σου καὶ οὐκ εἰμί

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΜΕΤΑΛΗΨΕΩΣ (ΜΕΡΟΣ Β – ΤΗΝ ΕΠΑΥΡΙΟ ΤΟ ΠΡΩΙ)

ἄξιος ἀτενίσαι εἰς τό ὕψος τῆς δόξης Σου· παρώργισα γάρ Σου τήν ἀγαθότητα, τάς Σάς ἐντολάς παραβάς, καί μή ὑπακούσας τοῖς Σοῖς προστάγμασιν.

Ἀλλά Σύ, Κύριε, ἀνεξίκακος ὢν, μακρόθυμός τε καί πολυέλεος, οὐ παρέδωκάς με συναπολέσθαι ταῖς ἀνομίαις μου, τήν ἐμήν πάντως ἀναμένων ἐπιστροφήν. Σύ γάρ εἶπας, φιλόανθρωπε, διά τοῦ Προφήτου Σου, ὅτι οὐ θελήσει θέλω τόν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τό ἐπιστρέψαι καί ζῆν αὐτόν· οὐ γάρ βούλει Δέσποτα, τό πλάσμα τῶν Σῶν ἀπολέσθαι χειρῶν, οὐδ' εὐδοκεῖς ἐπ' ἀπωλεία ἀνθρώπων, ἀλλά θέλεις πάντας σωθῆναι, καί εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν.

Διό καὶ γώ, εἰ καί ἀνάξιός εἰμι τοῦ οὐρανοῦ καί τῆς γῆς καί αὐτῆς τῆς προσκαιροῦ ζωῆς, ὄλον ἐμαυτὸν ὑποτάξας τῇ ἁμαρτία· καί ταῖς ἡδοναῖς δουλώσας καί τήν Σὴν ἀχρειώσας Εἰκόνα, ἀλλά ποίημα καί πλάσμα Σόν γεγωνός, οὐκ ἀπογινώσκω τήν ἐμαυτοῦ σωτηρίαν ὁ ἄθλιος· τῇ δέ Σῇ ἀμετρήτῳ εὐσπλαγχνία, θαρρήσας προσέρχομαι.

Δέξαι οὖν κάμέ, φιλόανθρωπε Χριστέ, ὡς τήν Πόρνην, ὡς τόν Ληστήν, ὡς τόν Τελώνην καί ὡς τόν Ἄσωτον· καί ἄρόν μου τό βαρὺ φορτίον τῶν ἁμαρτιῶν, ὃ τήν ἁμαρτίαν αἴρων τοῦ κόσμου καί τάς ἀσθενείας τῶν ἀνθρώπων ἰώμενος, ὃ τοὺς κοπιῶντας καί πεφορτισμένους πρὸς σεαυτὸν καλῶν καί ἀναπαύων· ὃ μὴ ἐλθὼν καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν· καί καθάρισόν με ἀπὸ παντός μολυσμοῦ σαρκός καί πνεύματος.

Δίδαξόν με ἐπιτελεῖν ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ Σου· ἵνα, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεώς μου τῶν ἀγιασμάτων Σου τήν μερίδα ὑποδεχόμενος, ἐνωθῶ τῷ ἁγίῳ Σώματί Σου καί Αἵματι, καί ἔξω Σε ἐν ἐμοί κατοικοῦντα καί μένοντα, σὺν τῷ Πατρὶ καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ναί, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός μου, καί μή εἰς κριμὰ μοι γένοιτο ἢ μετάληψις τῶν ἀχράντων καί ζωοποιῶν Μυστηρίων Σου, μηδέ ἀσθενῆς γενοίμην ψυχῇ τε καί σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως αὐτῶν μεταλαμβάνειν· ἀλλὰ δός μοι, μέχρι τελευταίας μου ἀναπνοῆς, ἀκατακρίτως ὑποδέχεσθαι τήν μερίδα τῶν ἀγιασμάτων Σου, εἰς Πνεύματος Ἁγίου κοινωνίαν, εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίου, καί εἰς εὐπρόσδεκτον ἀπολογία τήν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματός Σου· ὅπως καὶ γώ, σὺν πᾶσι τοῖς ἐκλεκτοῖς Σου μέτοχος γένομαι τῶν ἀκηράτων Σου ἀγαθῶν, ὧν ἠτοιμάσας τοῖς ἀγαπῶσί Σε, Κύριε· ἐν οἷς δεδοξασμένος ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

(Ευχὴ Β' – Του αὐτοῦ)

Οἶδα, Κύριε, ὅτι ἀναξίως μεταλαμβάνω τοῦ ἀχράντου Σου Σώματος καί τοῦ τιμίου Σου Αἵματος καί ἔνοχος εἰμι, καί κριμὰ ἐμαντῶ ἐσθίω καί πίνω, μὴ διακρίνων τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ καί Θεοῦ μου· ἀλλὰ τοῖς οἰκτιρμοῖς Σου θαρρῶν, προσέρχομαί Σοι τῷ εἰπόντι·

Ὁ τρώγων μου τήν Σάρκα καί πίνων μου τό Αἷμα, ἐν ἐμοί μένει καὶ γώ ἐν αὐτῷ. Σπλαγχνίσθητι οὖν, Κύριε, καί μὴ παραδειγματίσης με τόν ἁμαρτωλόν, ἀλλὰ ποίησον μετ' ἐμοῦ κατὰ ἔλεός Σου· καί γενέσθω μοι τά Ἅγια ταῦτα εἰς ἴασιν, καί κάθαρσιν, καί φωτισμόν, καί φυλακτήριον, καί σωτηρίαν, καί ἀγιασμόν ψυχῆς τε καί σώματος, εἰς ἀποτροπὴν πάσης φαντασίας καί πονηρᾶς πράξεως καί ἐνεργείας διαβολικῆς, κατὰ διάνοιαν τῆς ἐν τοῖς μέλεσί μου ἐνεργουμένης, εἰς παρρησίαν καί ἀγάπην τήν πρὸς Σέ, εἰς διόρθωσιν βίου καί ἀσφάλειαν, εἰς αὐξησιν ἀρετῆς καί τελειότητος, εἰς πλήρωσιν ἐντολῶν, εἰς Πνεύματος Ἁγίου κοινωνίαν, εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίου καί εἰς ἀπολογία εὐπρόσδεκτον, τήν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματός Σου· μὴ εἰς κριμὰ, ἢ εἰς κατάκριμα.

(Ευχὴ Γ' – Ἰωάννου του Χρυσοστόμου)

Κύριε ὁ Θεός μου, οἶδα, ὅτι οὐκ εἰμί ἄξιος, οὐδέ ἰκανός, ἵνα μου ὑπὸ τήν στέγην εἰσέλθης τοῦ οἴκου τῆς ψυχῆς, διότι ὅλη ἔρημος καί καταπεσοῦσά ἐστι, καί οὐκ ἔχεις παρ' ἐμοί τόπον ἄξιον τοῦ κλῖναι τήν κεφαλὴν. Ἀλλ' ὡς ἐξ ὕψους δι' ἡμᾶς ἐταπεινώσας σεαυτὸν, συμμετρίασον καί νῦν τῇ ταπεινώσει μου. Καί ὡς κατεδέξω ἐν τῷ σπηλαίῳ καί φάτνη ἀλόγων ἀνακλιθῆναι, οὕτω

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΜΕΤΑΛΗΨΕΩΣ
(ΜΕΡΟΣ Β – ΤΗΝ ΕΠΑΥΡΙΟ ΤΟ ΠΡΩΙ)

κατάδεξαι καί ἐν τῇ φάτνῃ τῆς ἀλόγου μου ψυχῆς, καί ἐν τῷ ἐσπιλωμένῳ μου σώματι εἰσελθεῖν.

Καί ὡς οὐκ ἀπηξίωσας εἰσελθεῖν, καί συνδειπνήσαι ἀμαρτωλοῖς, ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, οὕτω κατάδεξαι εἰσελθεῖν καί εἰς τόν οἶκον τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς, τοῦ λεπροῦ καί ἀμαρτωλοῦ. Καί ὡς οὐκ ἀπόσω τήν ὁμοίαν μοι Πόρνην καί ἀμαρτωλόν, προσερχομένην καί ἀπτομένην Σου, οὕτω σπλαγχνίσθητι καί ἐπ' ἐμοί τῷ ἀμαρτωλῷ, προσερχομένῳ Σοι καί ἀπτομένῳ Σου. Καί ὡς οὐκ ἐβδελύξω τό ρυπαρόν ἐκείνης στόμα καί ἐναγές καταφιλοῦν Σε, μηδέ ἐμοῦ βδελύξῃ τό ρυπαρότερον ἐκείνης στόμα καί ἐναγέστερον, μηδέ τά ἔμμουσα καί ἀκάθαρτά μου χεῖλη καί βέβηλα, καί τήν ἀκαθαρτοτέραν μου γλῶσσαν.

Ἀλλά γενέσθω μοι ὁ ἄνθραξ τοῦ παναγίου Σου Σώματος καί τοῦ τιμίου Σου Αἵματος εἰς ἀγιασμόν καί φωτισμόν καί ρῶσιν τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς καί τοῦ σώματος, εἰς κουφισμόν τοῦ βάρους τῶν πολλῶν μου πλημμελημάτων, εἰς φυλακτήριον πάσης διαβολικῆς ἐνεργίας· εἰς ἀποτροπήν καί ἐμπόδιον τῆς φαύλης μου καί πονηρᾶς συνθηείας· εἰς ἀπονέκρωσιν τῶν παθῶν, εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν Σου· εἰς προσθήκην τῆς θείας Σου χάριτος καί τῆς Σῆς Βασιλείας οἰκειώσιν. Οὐ γάρ ὡς καταφρονῶν προσέρχομαί Σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἀλλ' ὡς θαρρῶν τῇ ἀφάτῳ Σου ἀγαθότητι καί ἵνα μή, ἐπί πολύ ἀφιστάμενος τῆς κοινωνίας Σου, θηριάλωτος ὑπό τοῦ νοητοῦ λύκου γένωμαι.

Διό δέομαί Σου, ὡς ὁ μόνος ὢν Ἅγιος, Δέσποτα, ἀγίασόν μου τήν ψυχὴν καί τό σῶμα, τόν νοῦν καί τήν καρδίαν, τούς νεφρούς καί τά σπλάγχνα, καί ὄλον με ἀνακαίνισον, καί ρίζωσον τόν φόβον Σου ἐν τοῖς μέλεσί μου, καί τόν ἀγιασμόν Σου ἀνεξάλειπτον ἀπ' ἐμοῦ ποιήσον.

Καί γενοῦ μοι βοηθός καί ἀντιλήπτωρ, κυβερνῶν ἐν εἰρήνῃ τήν ζωὴν μου, καταξίων με καί τῆς ἐκ τῶν δεξιῶν Σου παραστάσεως μετά τῶν Ἁγίων σου· εὐχαῖς καί πρεσβείαις τῆς παναχράντου Σου Μητρός, τῶν ἀύλων Σου λειτουργῶν καί ἀχράντων Δυνάμεων καί πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος Σοι εὐαρεστησάντων. Ἀμήν.

(Ευχὴ Δ' – Του αὐτοῦ)

Οὐκ εἰμί ἰκανός, Δέσποτα Κύριε, ἵνα εἰσέλθῃς ὑπό τήν στέγην τῆς ψυχῆς μου· ἀλλ' ἐπειδή βούλει Σύ, ὡς φιλόανθρωπος, οἰκεῖν ἐν ἐμοί, θαρρῶν προσέρχομαι. Κελεύεις, ἀναπετάσω τάς πύλας, ἅς Σύ ὁ μόνος ἐδημιούργησας, καί εἰσέρχῃ μετά φιλοφιλίας, ὡς πέφυκας· εἰσέρχῃ καί φωτίζεις τόν ἐσκοτισμένον μου λογισμόν.

Πιστεύω, ὡς τοῦτο ποιήσεις· οὐ γάρ Πόρνην προσελθοῦσάν σοι μετά δακρῶν ἀπέφυγες, οὐδέ Τελώνην ἀπεβάλου μετανοήσαντα, οὐδέ Ληστήν ἐπιγόνοντα τήν Βασιλείαν Σου ἀπεδίωξας, οὐδέ Διώκτην μετανοήσαντα κατέλιπες, ὃ ἦν· ἀλλά τούς ὑπό τῆς μετανοίας Σοι προσαχθέντας, ἅπαντας ἐν τῷ χορῷ τῶν Σῶν φίλων κατέταξας, ὁ μόνος ὑπάρχων εὐλογημένος πάντοτε· νῦν καί αἰεὶ καί εἰς τούς ἀπεράντους αἰῶνας. Ἀμήν.

(Ευχὴ Ε' – Του αὐτοῦ)

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός μου, ἄνες, ἄφες, ἰλάσθητι καί συγχώρησόν μοι τῷ ἀμαρτωλῷ καί ἀχρεῖῳ καί ἀναξίῳ δούλῳ Σου τά πταίσματα καί πλημμελήματα καί παραπτώματά μου, ὅσα Σοι ἐκ νεότητός μου μέχρι τῆς παρούσης ἡμέρας καί ὥρας ἡμαρτον, εἴτε ἐν γνώσει καί ἀγνοίᾳ, εἴτε ἐν λόγοις, ἢ ἔργοις ἢ ἐνθυμήμασιν, ἢ διανοήμασι καί ἐπιτηδεύμασι, καί πάσαις μου ταῖς αἰσθήσεσι.

Καί τῇ πρεσβείᾳ τῆς ἀσπόρως κηυσίας Σε παναχράντου καί ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς Μητρός Σου, τῆς μόνης ἀκαταισχύντου ἐλπίδος, καί προστασίας, καί σωτηρίας μου, καταξιώσόν με ἀκατακρίτως μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων καί ἀθανάτων, καί ζωοποιῶν καί φρικτῶν Μυστηρίων Σου, εἰς ἄφεςιν ἀμαρτιῶν καί εἰς ζωὴν αἰώνιον· εἰς ἀγιασμόν καί φωτισμόν καί ρώμην καί ἴασιν καί ὑγείαν ψυχῆς τε καί σώματος, εἰς ἐξάλειψιν καί παντελεῖ ἀφανισμόν

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΜΕΤΑΛΗΨΕΩΣ
(ΜΕΡΟΣ Β – ΤΗΝ ΕΠΑΥΡΙΟ ΤΟ ΠΡΩΤΟ)

τῶν πονηρῶν μου λογισμῶν καί ἐνθυμήσεων, καί προλήψεων, καί νυκτερινῶν φαντασιῶν τῶν σκοτεινῶν καί πονηρῶν πνευμάτων. Ὅτι Σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία καί ἡ δύναμις καί ἡ δόξα καί ἡ τιμή, καί ἡ προσκύνησις, σὺν τῷ Πατρὶ, καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

(Εὐχή ΣΤ' – Ἰωάννου του Δαμασκηνοῦ)

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μόνος ἔχων ἐξουσίαν ἀνθρώποις ἀφιέναι ἀμαρτίας, ὡς ἀγαθὸς καί φιλόανθρωπος, πάριδέ μου πάντα τὰ ἐν γνώσει καί ἀγνοίᾳ πταίσματα καί ἀξιώσον με ἀκατακρίτως μεταλαβεῖν τῶν θείων καί ἐνδόξων καί ἀχράντων καί ζωοποιῶν Σου Μυστηρίων, μὴ εἰς κόλασιν, μὴ εἰς προσθήκην ἀμαρτιῶν, ἀλλ' εἰς καθαρισμόν, καί ἀγιασμόν, καί ἀρραβῶνα τῆς μελλούσης ζωῆς καί Βασιλείας, εἰς τεῖχος καί βοήθειαν καί ἀνατροπὴν τῶν ἐναντίων, καί εἰς ἐξάλειψιν τῶν πολλῶν μου πλημμελημάτων. Σὺ γάρ εἶ Θεὸς ἐλέους καί οἰκτιρῶν, καί φιλανθρωπίας, καί Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ Πατρὶ καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

(Εὐχή Ζ' – Συμεῶν του Θεολόγου)

Ἀπό ρυπαρῶν χειλέων, ἀπό βδελυρᾶς καρδίας, ἀπό ἀκαθάρτου γλώττης, ἐκ ψυχῆς ἐρρυπωμένης, δέξαι δέησιν, Χριστέ μου· καί μὴ παρωσάμενός μου, μὴ τοὺς λόγους, μὴ τοὺς τρόπους, μηδὲ τὴν ἀναισχυντίαν, δός μοι παρρησίᾳ λέγειν, ἃ βεβούλευμαι, Χριστέ μου, μᾶλλον δέ καί δίδαξόν με, τί με δεῖ ποιεῖν καί λέγειν.

Ἥμαρτον ὑπὲρ τὴν Πόρνην ἢ, μαθοῦσα ποῦ κατάγεις, μήρον ἐξωνησαμένη, ἦλθε τολμηρῶς ἀλεῖψαι, σοῦ τοὺς πόδας τοῦ Χριστοῦ μου, τοῦ Δεσπότη καί Θεοῦ μου. Ὡς ἐκείνην οὐκ ἀπόσω, προσελθοῦσαν ἐκ καρδίας, μηδ' ἐμέ βδελύξῃ, Λόγε, Σοὺς δέ πάρεσχέ μοι πόδας, καί κρατῆσαι καί φιλῆσαι, καί τῷ ρεῖθρῳ τῶν δακρῶν, ὡς πολυτιμῆτῳ μύρῳ, τούτους τολμηρῶς ἀλεῖψαι.

Πλῦνόν με τοῖς δάκρυσί μου, κάθαρον αὐτοῖς με, Λόγε, ἄφες καί τὰ πταίσματά μου, καί συγγνώμην πάρασχέ μοι.

Οἶδας τῶν κακῶν τό πλῆθος, οἶδας καί τὰ τραύματά μου· καί τοὺς μώλωπας ὀρθᾶς μου, ἀλλὰ καί τὴν πίστιν οἶδας, καί τὴν προθυμίαν βλέπεις, καί τοὺς στεναγμούς ἀκούεις.

Οὐ λανθάνει Σε, Θεέ μου, ποιητά μου, λυτρωτά μου, οὐδέ σταλαγμὸς δακρῶν, οὐδέ σταλαγμοῦ τι μέρος.

Τὸν μὲν ἀκατέργαστόν μου, ἐγνώσαν οἱ ὀφθαλμοί Σου· ἐπὶ τό βιβλίον δέ Σου, καί τὰ μήπω πεπραγμένα, γεγραμμένα Σοι τυγχάνει.

Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου, ἴδε μου τὸν κόπον, ὅσος! καί τὰς ἀμαρτίας πάσας· Ἄφες μοι, Θεέ τῶν ὄλων, ἵνα καθαρᾶ καρδία, περιτρόμφῃ διανοία καί ψυχῇ συντετριμμένη, τῶν ἀχράντων Σου μετάσχω καί πανάγων Μυστηρίων, οἷς ζωοῦται καί θεοῦται, πᾶς ὀτρώγων Σ καί πίνων ἐξ εἰλικρινοῦς καρδίας.

Σὺ γάρ εἶπας, Δέσποτά μου· Πᾶς ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα, πίνων δέ μου καί τό Αἷμα, ἐν ἐμοὶ μὲν οὗτος μένει, ἐν αὐτῷ δ' ἐγὼ τυγχάνω.

Ἀληθής ὁ λόγος πάντως τοῦ Δεσπότη καί Θεοῦ μου. Τῶν γάρ θείων ὁ μετέχων καί θεοποιῶν χαρίτων, οὐμενον, οὐκ ἔστι μόνος, ἀλλὰ μετὰ Σοῦ, Χριστέ μου, τοῦ φωτός τοῦ τρισηλίου, τοῦ φωτίζοντος τὸν κόσμον.

Ἰνα γοῦν μὴ μόνος μένω, δίχα Σοῦ τοῦ Ζωοδότου, τῆς πνοῆς μου, τῆς ζωῆς μου, τοῦ ἀγαλλιάματός μου, τῆς τοῦ κόσμου σωτηρίας, διὰ τοῦτό Σοι προσῆλθον, ὡς ὀρθᾶς, μετὰ

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΜΕΤΑΛΗΨΕΩΣ (ΜΕΡΟΣ Β – ΤΗΝ ΕΠΑΥΡΙΟ ΤΟ ΠΡΩΙ)

δακρύων και ψυχῆς συντετριμμένης, λύτρων τῶν ἐμῶν πταισμάτων ἰκετεύων τοῦ λαβεῖν με, καί τῶν Σῶν ζωοπαρόχων, καί ἀμέμπτων Μυστηρίων μετασχεῖν ἀκατακρίτως, ἵνα μείνης, καθὼς εἶπας, μετ' ἐμοῦ τοῦ τρισαθλίου· ἵνα μή, χωρίς εὐρών με τῆς Σῆς χάριτος ὁ πλάνος, ἀφαρπάσῃ με δολίως, καί πλανήσας ἀπαγάγῃ τῶν θεοποιῶν Σου λόγῳ.

Διά τοῦτό Σοι προσπίπτω, καί θερμῶς ἀναβοῶ Σοι. Ὡς τόν Ἄσωτον ἐδέξω, καί τήν πόρνην προσελθοῦσαν, οὕτω δέξαι με τόν πόρνον καί τόν ἄσωτον, Οἰκτίρμον, ἐν ψυχῇ συντετριμμένη νῦν με προσερχόμενόν Σοι.

Οἶδα, Σῶτερ, ὅτι ἄλλος, ὡς ἐγώ, οὐκ ἔπαισέ σοι, οὐδέ ἔπραξε τάς πράξεις, ἅς ἐγώ κατειργασάμην.

Ἀλλά τοῦτο πάλιν οἶδα, ὡς οὐ μέγεθος πταισμάτων, οὐχ ἁμαρτημάτων πλῆθος, ὑπερβαίνει τοῦ Θεοῦ μου τήν πολλήν μακροθυμίαν, καί φιλανθρωπίαν ἄκραν· ἀλλ' ἐλαίῳ συμπαθείας, τοὺς θερμῶς μετανοοῦντας, καί καθαίρεις, καί λαμπρύνεις καί φωτός ποιεῖς μετόχους, κοινωνοὺς Θεότητός Σου ἐργαζόμενος ἀφθόνως· καί, τό ξένον καί Ἀγγέλοις καί ἀνθρώπων διανοίαις, ὁμιλεῖς αὐτοῖς πολλάκις, ὥσπερ φίλοις Σου γνησίοις.

Ταῦτα τολμηρόν ποιεῖ με, ταῦτά με πτεροῖ, Χριστέ μου· καί θαρρῶν ταῖς σαῖς πλουσίαις πρός ἡμᾶς εὐεργεσίαις, χαίρων τε καί τρέμων ἅμα, τοῦ πυρός μεταλαμβάνω, χόρτος ὢν, καί ξένον θαῦμα! δροσιζόμενος ἀφράστως, ὥσπεροῦν ἡ βάτος πάλαι, ἡ ἀφλέκτως καιομένη.

Τοῖνον εὐχαρίστῳ γνώμη, εὐχαρίστῳ δέ καρδία, εὐχαρίστοις μέλεσί μου, τῆς ψυχῆς καί τῆς σαρκός μου, προσκυνῶ, καί μεγαλύνω, καί δοξάζω Σε, Θεέ μου, ὡς εὐλογημένον ὄντα νῦν τε καί εἰς τοὺς αἰῶνας.

(Ευχὴ Η' – Συμμεών του Μεταφραστοῦ)

Ο μόνος καθαρὸς καί ἀκήρατος Κύριος, ὁ δι' οἶκτον φιλανθρωπίας ἀνεκδιήγητον, τό ἡμέτερον ὄλον προσλαβόμενος φύραμα, ἐκ τῶν ἀγνῶν καί παρθενοικῶν αἱμάτων τῆς ὑπερφυῶς κησάσης Σε, Πνεύματος θείου ἐπελεύσει, καί εὐδοκία Πατρός αἰδίου, Χριστέ Ἰησοῦ, σοφία Θεοῦ, καί εἰρήνη, καί δύναμις· ὁ τῷ προσλήμματί Σου τά ζωοποιά καί σωτήρια Πάθη καταδεξάμενος, τόν Σταυρόν, τοὺς Ἥλους, τήν Λόγχην, τόν Θάνατον, νέκρωσόν μου τά ψυχοφθόρα πάθη τοῦ σώματος.

Ὁ τῆ Ταφῆ Σου τά τοῦ ἄδου σκυλεύσας βασιλεία, θάψον μου διά τῶν ἀγαθῶν λογισμῶν τά πονηρά διαβούλια, καί τά τῆς πονηρίας πνεύματα διασκέδασον. Ὁ τῆ τριήμερῳ σου καί ζωηφόρῳ Ἀναστάσει τόν πεπτωκότα Προπάτορα ἀναστήσας, ἀνάστησόν με τῆ ἁμαρτία κατολισθήσαντα, τρόπους μοι μετανοίας ὑποτιθέμενος.

Ὁ τῆ ἐνδόξῳ σου Ἀναλήψει τῆς Σαρκός θεώσας τό πρόσλημα, καί τοῦτο τῆ δεξιᾷ καθέδρα τιμήσας τοῦ Πατρός, ἀξιώσόν με, διά τῆς τῶν ἁγίων Σου Μυστηρίων μεταλήψεως, τῆς δεξιᾶς μερίδος τῶν σωζομένων τυχεῖν. Ὁ τῆ ἐπιδημία τοῦ Παρακλήτου Πνεύματος σκευὴ τίμια τοὺς ἱερούς Σου Μαθητάς ἐργασάμενος, δοχεῖον κάμῃ τῆς Αὐτοῦ ἀνάδειξον ἐπελεύσεως.

Ὁ μέλλων πάλιν ἔρχεσθαι κρῖναι τήν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, εὐδόκησον κάμῃ προῦπαντῆσαί σοι ἐν νεφέλαις τῷ Ποιητῇ καί Πλάστῃ μου σὺν πᾶσι τοῖς Ἁγίοις Σου· ἵνα ἀτελευτήτως δοξολογῶ καί ἀνυμνῶ Σε, σὺν τῷ ἀνάρχῳ Σου Πατρί καί τῷ Παναγίῳ καί Ἀγαθῷ καί Ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

(Ευχὴ Θ' – Ιωάννου του Δαμασκηνού)

Πρό τῶν θυρῶν τοῦ ναοῦ Σου παρέστηκα, καί τῶν δεινῶν λογισμῶν οὐκ ἀφίσταμαι, ἀλλά Σύ Χριστέ ὁ Θεός, ὁ Τελώνην δικαίωσας, καί Χαναναίαν ἐλέησας, καί τῷ Ληστῇ Παραδείσου πύλας ἀνοίξας, ἀνοιξόν μοι τά σπλάγχχνα τῆς φιλανθρωπίας Σου καί δέξαι με προσερχόμενον καί ἀπτόμενόν Σου, ὡς τήν Πόρνην, καί τήν Αἰμόρρουν· ἡ μὲν γάρ, τοῦ κρασπέδου Σου

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΜΕΤΑΛΗΨΕΩΣ
(ΜΕΡΟΣ Β – ΤΗΝ ΕΠΑΥΡΙΟ ΤΟ ΠΡΩΙ)

ἀψαμένη, εὐχερῶς τὴν ἴασιν ἔλαβεν, ἡ δέ, τοὺς Σοὺς ἀχράντους πόδας κρατήσασα, τὴν λύσιν τῶν ἀμαρτημάτων ἐκομίσατο. Ἐγὼ δέ ὁ ἐλεεινός, ὅλον Σου τό Σῶμα τολμῶν δέξασθαι, μὴ καταφλεχθεῖν· ἀλλὰ δέξαι με, ὡσπερ ἐκείνας καὶ φώτισόν μου τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια, καταφλέγων μου τὰ τῆς ἀμαρτίας ἐγκλήματα, πρεσβείαις τῆς ἀσπύρωσ τεκούσης Σε, καὶ τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων. Ὅτι εὐλογητός εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

(Εὐχή Γ' – Ἰωάννου του Χρυσοστόμου)

Πιστεύω Κύριε, καὶ ὁμολογῶ, ὅτι Σὺ εἶ ἀληθῶς ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον ἀμαρτωλοὺς σῶσαι, ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ. Ἔτι πιστεύω, ὅτι τοῦτο αὐτό ἐστὶ τὸ ἄχραντον Σῶμά Σου, καὶ τοῦτο αὐτό ἐστὶ τὸ τίμιον Αἷμά σου. Δέομαι οὖν Σου· Ἐλέησόν με, καὶ συγχώρησόν μοι τὰ παραπτώματά μου, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν λόγῳ τὰ ἐν ἔργῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ· καὶ ἀξιώσόν με ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων Σου Μυστηρίων, εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

**Ἀπερχόμενος δέ μεταλαβεῖν,
λέγει τοὺς ἐξῆς στίχους Συμεὼν τοῦ Μεταφραστοῦ·**

Ἰδοῦ, βαδίζω πρὸς θεῖαν Κοινωνίαν· Πλαστουργέ, μὴ φλέξης με τῇ μετουσίᾳ· Πῦρ γάρ ὑπάρχεις τοὺς ἀναξίους φλέγων. Ἄλλ' οὖν κάθαρον ἐκ πάσης με κηλίδος.

Τοῦ Δείπνου Σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον, Υἱέ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γάρ τοῖς ἐχθροῖς Σου τό Μυστήριον εἶπω· οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ὡς ὁ Ληστής ὁμολογῶ Σοι· μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Θεουργόν Αἷμα φρῖξον, ἄνθρωπε βλέπων· Ἄνθραξ γάρ ἐστὶ τοὺς ἀναξίους φλέγων· Θεοῦ τό Σῶμα, καὶ θεοῦ με, καὶ τρέφει· Θεοῦ τό πνεῦμα, τόν δέ νοῦν τρέφει ξένως.

Ἔθελξας πόθῳ με Χριστέ, καὶ ἠλλοίωσας τῷ θείῳ Σου ἔρωτι· ἀλλὰ κατάφλεξον πυρί ἀύλω τὰς ἀμαρτίας μου, καὶ ἐμπλησθῆναι τῆς ἐν Σοί τρυφῆς καταξίωσον, ἵνα τὰς δύο σκιρτῶν μεγαλύνω, Ἄγαθέ, παρουσίας Σου.

Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἁγίων σου, πῶς εἰσελεύσομαι ὁ ἀνάξιος; Ἐάν γάρ τολμήσω συνεισελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα, ὁ χιτῶν με ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ γάμου, καὶ δέσμιος ἐκβαλοῦμαι ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων· καθάρισον, Κύριε, τὸν ρύπον τῆς ψυχῆς μου, καὶ σῶσόν με, ὡς φιλόανθρωπος.

Δέσποτα φιλόανθρωπε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός μου, μὴ εἰς κρῖμα μοι γένοιτο τὰ Ἅγια ταῦτα, διὰ τὸν ἀνάξιον εἶναί με, ἀλλ' εἰς κάθαρσιν καὶ ἀγιασμόν ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ εἰς ἀρραβῶνα μελλούσης ζωῆς καὶ Βασιλείας. Ἐμοί δέ τό προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθόν ἐστὶ, τίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου.

Τοῦ Δείπνου Σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον, Υἱέ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γάρ τοῖς ἐχθροῖς Σου τό Μυστήριον εἶπω· οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ὡς ὁ Ληστής ὁμολογῶ Σοι· μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

ΜΕΡΟΣ Γ – ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΜΕΤΑΛΗΨΙΝ

Στίχοι προτρεπτικοί.

Ἐπὶ δὲ τύχῃς τῆς καλῆς μετουσίᾳς,
τῶν ζωοποιῶν μυστικῶν δωρημάτων,
ὑμνησον εὐθύς, εὐχαρίστησον μέγα,
κί τάδε θερμῶς ἐκ ψυχῆς Θεῷ λέγε·
Δόξα σοι, ὁ Θεός· Δόξα σοι, ὁ Θεός, Δόξα σοι, ὁ Θεός.

(Ανωνύμου)

Εὐχαριστῶ Σοι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι οὐκ ἀπόσω με τὸν ἀμαρτωλόν, ἀλλὰ κοινωνόν με γενέσθαι τῶν ἁγιασμάτων Σου κατηξίωσας.

Εὐχαριστῶ Σοι, ὅτι με τὸν ἀνάξιον μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων Σου καὶ ἐπουρανίων δωρεῶν κατηξίωσας.

Ἀλλὰ, Δέσποτα φιλόανθρωπε, ὁ ὑπὲρ ἡμῶν ἀποθανὼν τε καὶ ἀναστάς, καὶ χαρισάμενος ἡμῖν τὰ φρικτά ταῦτα καὶ ζωοποιῶν Σου Μυστήρια, ἐπ' εὐεργεσία καὶ ἁγιασμῶ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, δός γενέσθαι ταῦτα κάμοι εἰς ἴσιν ψυχῆς τε καὶ σώματος, εἰς ἀποτροπὴν παντός ἐναντίου, εἰς φωτισμὸν τῶν ὀφθαλμῶν τῆς καρδίας μου, εἰς εἰρήνην τῶν ψυχικῶν μου δυνάμεων, εἰς πίστιν ἀκαταίσχυντον, εἰς ἀγάπην ἀνυπόκριτον, εἰς πλησμονὴν σοφίας, εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν Σου, εἰς προσθήκην τῆς θείας Σου χάριτος, καὶ τῆς Σῆς Βασιλείας οἰκείωσιν· ἵνα, ἐν τῷ ἁγιασμῷ σου δι' αὐτῶν φυλαττόμενος, τῆς Σῆς χάριτος μνημονεύω διαπαντός, καὶ μηκέτι ἐμαυτῷ ζῶ, ἀλλὰ Σοὶ τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότη καὶ εὐεργέτη.

Καὶ οὕτω τοῦ τῆδε βίου ἀπάρας ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, εἰς τὴν αἰδίων καταστήσω ἀνάπαυσιν, ἔνθα ὁ τῶν ἐορταζόντων ἦχος ὁ ἀκατάπαυστος, καὶ ἡ ἀπέραντος ἡδονὴ τῶν καθορώντων τοῦ Σοῦ προσώπου τό κάλλος τό ἄρρητον.

Σὺ γάρ εἶ τό ὄντως ἐφετόν, καὶ ἡ ἀνέκφραστος εὐφροσύνη τῶν ἀγαπώντων Σε, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, καὶ Σέ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ κτίσις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

(Μεγάλου Βασιλείου)

Δέσποτα Χριστέ ὁ Θεός, Βασιλεῦ τῶν αἰώνων, καὶ Δημιουργέ τῶν ἀπάντων, εὐχαριστῶ Σοι ἐπὶ πᾶσιν, οἷς παρέσχου μοι ἀγαθοῖς, καὶ ἐπὶ τῇ Μεταλήψει τῶν ἀχράντων καὶ ζωοποιῶν Σου Μυστηρίων. Δέομαι οὖν Σου, Ἀγαθέ καὶ φιλόανθρωπε· φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου, καὶ ἐν τῇ τῶν περὺγων Σου σκιᾷ· καὶ δώρησαί μοι ἐν καθαρῷ συνειδότη, μέχρις ἐσχάτης μου ἀναπνοῆς, ἐπαξίως μετέχειν τῶν ἁγιασμάτων Σου, εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Σὺ γάρ εἶ ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς, ἡ πηγὴ τοῦ ἁγιασμοῦ, ὁ δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν· καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

(Συμεῶν του Μεταφραστοῦ)

Ὁ δούς τροφήν μοι Σάρκα Σὴν ἐκουσίως, ὁ πῦρ ὑπάρχων, καὶ φλέγων ἀναξίους, μή δὴ καταφλέξης με, μή, Πλαστουργέ μου· μᾶλλον δὲ λήθε πρός μελῶν μου συνθέσεις, εἰς πάντας ἀρμούς, εἰς νεφρούς, εἰς καρδίαν.

Φλέξον δ' ἀκάνθας τῶν ὄλων μου πταισμάτων. Ψυχὴν κάθαρον, ἁγίασον τὰς φρένας.

Τὰς ἰγνύας στήριξον ὀστέοις ἅμα. Αἰσθήσεων φώτισον ἀπλὴν πεντάδα.

Ὅλον με τῷ Σῷ συγκαθήλωσον φόβῳ.

Ἀεὶ σκέπε, φρούρει τε καὶ φύλαττέ με ἐκ παντός ἔργου, καὶ λόγου ψοχοφθόρου.

Ἄγνιζε, καὶ κάθαρε, καὶ ρύθμιζε με, κάλλυνε, συνέτιζε, καὶ φώτιζε με.

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΜΕΤΑΛΗΨΕΩΣ
(ΜΕΡΟΣ Γ – ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΜΕΤΑΛΗΨΗΝ)

Δειξόν με Σόν σκίνωμα Πνεύματος μόνου, καί μηκέτι σκίνωμα τῆς ἀμαρτίας· ἴν' ὡς Σόν οἶκον, εἰσόδω κοινωνίας, ὡς πῦρ με φεύγη πᾶς κακοῦργος, πᾶν πάθος.
Πρέσβεις φέρω σοι πάντας ἡγιασμένους, τὰς ταξιαρχίας τε τῶν Ἀσωμάτων τόν Πρόδρομόν Σου, τούς σοφούς Ἀποστόλους, πρός τοῖς δέ, Σὴν ἄχραντον ἀγνήν Μητέρα· ὧν τὰς λιτάς, εὖσπλαχνε, δέξαι Χριστέ μου, καί φωτός παῖδα, τόν Σόν ἔργασαι λάτριν.
Σὺ γάρ ὑπάρχεις ἁγιασμός καί μόνος ἡμῶν, ἀγαθέ, τῶν ψυχῶν καί λαμπρότης· καί Σοὶ πρεπόντως, ὡς Θεῶ καί Δεσπότη, δόξαν ἅπαντες πέμπομεν καθ' ἡμέραν.

(Ανωνόμου)

Τό Σῶμα Σου τό ἅγιον, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν, γένοιτό μοι εἰς ζωὴν αἰώνιον, καί τό Αἷμά σου τό τίμιον, εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν. Γένοιτο δέ μοι ἡ εὐχαριστία αὕτη εἰς χαράν, ὑγείαν καί εὐφροσύνην· καί ἐν τῇ φοβερᾷ καί δευτέρᾳ ἐλεύσει σου ἀξιώσον με τόν ἀμαρτωλόν στήναι ἐκ δεξιῶν τῆς σῆς δόξης, πρεσβείαις τῆς παναχράντου Σου Μητρός, καί πάντων Σου τῶν Ἀγίων. Ἀμήν.

(Ανωνόμου – εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον)

Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, τό φῶς τῆς ἐσκοτισμένης μου ψυχῆς, ἡ ἐλπίς, ἡ σκέπη, ἡ καταφυγή, ἡ παραμυθία, τό ἀγαλλίαμά μου, εὐχαριστῶ Σοι, ὅτι ἠξίωσάς με τόν ἀνάξιον κοινωνόν γενέσθαι τοῦ ἀχράντου Σώματος καί τοῦ τιμίου Αἵματος τοῦ Υἱοῦ Σου.
Ἄλλ' ἡ τεκοῦσα τό ἀληθινόν φῶς, φώτισόν μου τούς νοητούς ὀφθαλμούς τῆς καρδίας.
Ἡ τὴν πηγὴν τῆς ἀθανασίας κυήσασα, ζωοποίησόν με τόν τεθνατωμένον τῇ ἀμαρτίᾳ· ἡ τοῦ ἐλήμονος Θεοῦ φιλεύσπλαχνος Μήτηρ, ἐλέησόν με, καί δός κατάνυξιν καί συντριβὴν ἐν τῇ καρδίᾳ μου, καί ταπεινώσιν ἐν τοῖς διανοήμασί μου, καί ἀνάκλησιν ἐν ταῖς αἰχμαλωσίαις τῶν λογισμῶν μου.
Καί ἀξιώσον με, μέχρι τελευταίας μου ἀναπνοῆς, ἀκατακρίτως ὑποδέχεσθαι τῶν ἀχράντων Μυστηρίων τόν ἁγιασμόν, εἰς ἴασιν ψυχῆς τε καί σώματος· καί παράσχου μοι δάκρυα μετανοίας καί ἐξομολογήσεως, εἰς τό ὑμνεῖν καί δοξάζειν Σε πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

᾽Οτι εὐλογημένη καί δεδοξασμένη ὑπάρχεις εἰς τούς αἰῶνας. Ἀμήν.

᾽Οτι εὐλογημένη καί δεδοξασμένη ὑπάρχεις εἰς τούς αἰῶνας. Ἀμήν.

᾽Οτι εὐλογημένη καί δεδοξασμένη ὑπάρχεις εἰς τούς αἰῶνας. Ἀμήν.

(ἐκ τοῦ Ἱερέως)

Νῦν ἀπολύεις τόν δοῦλόν Σου, Δέσποτα, κατά τό ῥῆμα Σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τό σωτήριόν Σσου, ὃ ἠτοίμασας κατά πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καί δόξαν λαοῦ Σου Ἰσραήλ.

(Τρισάγιον)

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς
(3 φορές)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, **καὶ νῦν** καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου.
Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΜΕΤΑΛΗΨΕΩΣ
(ΜΕΡΟΣ Γ – ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΜΕΤΑΛΗΨΗΝ)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά Σου· ἐλθέτω ἡ Βασιλεία Σου· γενηθήτω τὸ θέλημά Σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

*Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας... Δόξα...
Τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας... Καὶ νῦν...*

Εάν ετελέσθη ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου:

Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσός ἐκλάμπασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν· ἀφίλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυρούς ἐναπέθετο· τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐκ τῶν οὐρανῶν, ἐδέξω τὴν θεϊὰν Χάριν, καὶ διὰ τῶν σῶν χειλέων πάντας διδάσκεις, προσκυνεῖν ἐν Τριάδι τὸν ἕνα Θεόν· Ἰωάννη Χρυσόστομε, παμμακάριστε, Ὅσιε, ἐπαξίως ἐυφημοῦμέν σε· ὑπάρχεις γὰρ καθηγητής, ὡς τὰ θεῖα σαφῶν.

Εάν ετελέσθη ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου:

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου, ὡς δεξαμένην τὸν λόγον σου, δι' οὗ θεοπρεπῶς ἐδογματίσας· τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτρένωσας, τὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη κατεκόμησας· Βασιλείον ἱεράτευμα, Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ῥωφθῆς βάσις ἄσειστος τῇ Ἐκκλησίᾳ, νέμων πᾶσιν ἄσυλον, τὴν κυριότητα βροτοῖς, ἐπισφραγίζων σοῖς δόγμασιν, οὐρανοφάντορ Βασίλειε Ὅσιε.

Εάν ετελέσθη ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγασμένων:

Στόμα γρήγορον καταπλουτήσας, νομεὺς ἄριστος τοῦ θείου λόγου, ἀνεδείχθης Ἱεράρχα Γρηγόριε· τῶν ἀρετῶν γὰρ ἐκφάντωρ γενόμενος, δικαιοσύνης ἐκφαίνεις τὴν ἔλλαμψιν. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τῆς Ἐκκλησίας τὴν κιθάραν τὴν θεόπνευστον καὶ τῆς σοφίας γλῶσσαν ὄντως τὴν θεόληπτον τὸν Διάλογον ὑμνήσωμεν ἐπαξίως· Ἀποστόλων γὰρ τὸν ζῆλον μιμησάμενος, Χαρακτήρ αὐτῶν καὶ τύπος ἀναδέδεικται, τούτῳ λέγοντες· Χαίροις, Πάτερ Γρηγόριε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΜΕΤΑΛΗΨΕΩΣ
(ΜΕΡΟΣ Γ – ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΜΕΤΑΛΗΨΗΝ)

Τῆ πρεσβεία Κύριε πάντων τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν Σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ὁ μόνος οἰκτίρμων.

Κύριε, ἐλέησον (ιβ' 12 φορές)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, **καὶ νῦν** καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, Σὲ μεγαλύνομεν.

(Ἐάν υπάρχει Ἱερέας: Ἐν ὀνόματι Κυρίου ἐλόγησον Πάτερ, ... αλλιῶς:)

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ορθόδοξο Χριστιανικὸ Ἱστολόγιο
Δρόμος Ορθοδοξίας